

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 99 stemmer (S, V, KF, SF, RV, EL og CD) mod 5 (FP og DF).

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 9:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod antipersonelminer.

Af Willy Søvnald (SF) m.fl.

(Fremsat 10/10 95. Første behandling 17/11 95. Betænkning 26/3 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Willy Søvnald (SF):

Siden Folketinget i november måned behandlede beslutningsforslaget første gang, er der i al fald sket fire ting, som jeg synes bør give anledning til, at regeringspartierne og for den sags skyld også partierne til højre overvejer deres stillingtagen i denne sag.

For det første er der på det lille halve år dræbt eller lemlæstet ca. 10.000 mennesker på grund af den mest beskidte og oversete krig i verden. Der er nedlagt nye miner i verden, landminer, formentlig i størrelsesordenen ca. 1 million, hvis det følger de øvrige år.

For det andet er der kommet en rapport, der blev offentliggjort på en høring, der var her på Christiansborg i mandags, der konkluderer, at miner har en meget begrænset værdi, om overhovedet nogen. Den analyse er udarbejdet af ti fremtrædende militærfolk på baggrund af

studier i konkrete krige. Jeg siger dette her, fordi vi ikke diskuterer, om det er humanisterne, der nu står på parade – nu er det militærets egne folk, der konkluderer, at minerne ikke har den virkning, man regnede med.

For det tredje vil jeg så også godt kvittere for, at forsvarsministeren efter det oplyste på høringsgen igangsætter et studium af dansk sikkerhedspolitik med mulighed for at fjerne minerne fra dansk forsvar.

Det fjerde, der er sket, er, at en række lande nyorienterer sig i dette spørgsmål. Der er et stigende antal lande, der både internationalt støtter, men også nationalt tager konsekvensen af det og afskaffer det, der af Boutros-Ghali, FN's generalsekretær, bliver betegnet som vor tids største humanitære katastrofe.

Hver gang vi prøver at rejse en diskussion om dette her, svarer ministrene meget vredt, at det er den forundrede omverden, der ikke har forstået regeringens klare budskab. Jeg vil godt sige, det kan da ikke passe, at hverken offentligheden, alle de humanitære organisationer, der arbejder tæt på, eller de politiske partier kan forstå, hvad regeringen siger. Det er, fordi regeringens politik er meget, meget uklar på dette punkt.

Jeg synes, det er dybt beskæmmende, at et land som Danmark, der plejer at være et foregangsland i humanitære anliggender, i det måske vigtigste humanitære anliggende af alle spiller en bagstræberisk rolle og ikke vil være med til at vedtage det beslutningsforslag, der ligger, som ville betyde, at Danmark forpligter sig til i alle internationale sammenhænge at støtte et internationalt forbud, og som vil betyde, at Danmark tager den nationale konsekvens og udfaser minerne af dansk forsvar.

Så jeg skal henstille, at man i dette vigtige spørgsmål overvejer at stemme for noget, der vil være det største fremskridt, tror jeg, for udviklingen i en række af vore fattigste lande.

Arne Melchior (CD):

Jeg har to grunde til at forlænge debatten om denne sag. Den ene grund er, at jeg synes, at mindretallets – altså forslagsstillernes – betænkning bidrag trænger til en kommentar eller to. Der står ganske rigtigt i dette betænkning bidrag, at intet parti er uenig i den centrale målsætning, nemlig afskaffelse af dette overordentlig modbydelige, vilkårlige våben. Det kunne konstateres ved første behandling, og det er rigtigt skrevet.

Resten af, hvad der står i betækningsbidraget, er derimod forkert, indtil drønende forkert. I den næste sætning efter den citerede kan man læse, at de gode hensigter ikke udmøntede sig i handling for det store flertals vedkommende. Dette kunne tyde på – skønt man jo ved, det ikke kan være tilfældet – at mindretallet ikke har læst flertallets betækningsbidrag. Dette betækningsbidrag er fuldt af handling, af realistisk og målrettet handling. Og derfor er anklagen imod flertallet for ikke at ville handle totalt meningsløs.

Og meget harm kan man blive, når man så kommer til slutningen af mindretallets betækningsbidrag, hvor man taler om, at regering og folketingsflertal udviser en bagstræberisk dansk insisteren på en inhuman politik. Noget værre vās har man længe ikke set på tryk i realistiske og anstændige forhandlinger i dette Ting. Jeg vil gerne benytte denne anden og sidste behandling til at tage afstand – frysende afstand – fra de ord.

Mit andet formål med at bede om ordet er at knytte en kommentar til noget højest mærkværdigt, vi har oplevet i det sidste års tid. Dansk Røde Kors har taget en række initiativer i spørgsmålet om minerne. Jeg har før givet udtryk for, at jeg mener, at dette ikke tilkommer Dansk Røde Kors. Efter nogen tid modtog jeg så i fjor efterår et brev fra formanden, vor tidligere kollega herinde, hr. Kjelm Hansen, om, at han ville optage en dialog med mig, og det bød jeg ham hjertelig velkommen til. Vi havde også aftalt et møde. Det blev så aflyst på grund af sne- og trafikforhold i februar måned, og det er stadig ikke blevet til noget. Jeg må fastholde, og jeg finder det bydende nødvendigt at få sagt, at herved overskrider Dansk Røde Kors nogle givne, nogle nødvendige grænser for sin virksomhed.

Internationalt Røde Kors' motto, hele formål, hele pejlemærke er den berømte sætning: I krig og fred – barmhjertighed. Det er Røde Kors' opgave. Røde Kors skal ikke blande sig i, hvordan Danmark eller andre lande i praksis udfører deres dispositioner inden for forsvarets område. Der kunne jo være masser af ting, Dansk Røde Kors kunne gå ind for eller gå imod, som har med krigsførelse at gøre.

Jeg bestrider, at Dansk Røde Kors besidder ekspertise og viden på dette område, og jeg mener, at Dansk Røde Kors, hvis dette skulle gå hen og blive en linje, de vil forfølge videre frem, med hadske indtil helt uartige angreb på rege-

ring og minister og altså dermed også på folketingsflertallet, undergraver grundlaget for sin ellers så gavnlige og nødvendige virksomhed.

Jeg siger dette både som medlem af Folketinget, af Forsvarsudvalget og af Dansk Røde Kors. Og når de ikke kan vågne op til at forklare, hvorfor de helt sensationelt i dette forhold begynder at ville disponere og løfte pegefingre og belære Folketinget og regeringen om, hvordan de skal opføre sig, så er der grund til at give dem denne advarsel. Jeg håber, den bliver hørt i ledelsen af Dansk Røde Kors og landet over.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne bede hr. Melchior komme herop og trække dette fuldstændig utilstedelige angreb på Røde Kors tilbage. Jeg synes ærlig talt, hr. Melchior skulle gennemtænke, hvad det var, han stod her fra Folketingets talerstol og gjorde for et øjeblik siden. Han tillægger åbenbart Røde Kors usaglige motiver i denne sag.

Som jeg har opfattet det, er det eneste, Røde Kors har gjort opmærksom på, at brug af landminer er i strid med alle humanitære principper, naturligvis også dermed i strid med Røde Kors' målsætning, som hr. Melchior var inde på. Næh, hvis der er nogen, der har ført partipolitik i denne sag og draget usaglige hensyn ind, så er det så sandelig regeringspartierne, som åbenbart har en eller anden grund til at ville holde hånden over dem, som ønsker at bruge landminer, som ønsker at bruge dette våben, som under ingen omstændigheder kan forsvares.

Hvis der er nogen, der har et forklaringsproblem i denne sag, så er det den danske regering, der internationalt trækker Danmarks anseelse i sølet – vi får skabt et billede i omverdenen af et land, der ønsker at bruge landminer som våben. Det er det, der er utilstedeligt i denne sag. Det er det, der ikke kan forklares. Det er det, som ingen dansk minister vil være i stand til at gå op på en talerstol i FN eller andre steder og forklare nogen.

Jeg synes, som hr. Villy Søvndal var inde på for et øjeblik siden, at tiden fra nu af og frem til, at vi skal stemme om dette forslag, burde bruges af dem, som sidder på regeringsbænkene, til at tænke sig om. Det kan da ikke være rigtigt, at Danmark skal gå ud og sige: Vi er det land, som fastholder, at man skal bruge dette uhumane, dette morderiske, dette beskidte våben og stadig væk have det liggende i de danske arsenaler og stadig væk have det til at indgå i den danske hærs operationsplaner.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg vil prøve uden at bruge klokken at bede om, at der bliver lidt mere ro herinde, for det er meget svært at tale sig igennem orkanen.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Det er i virkeligheden kun en sprogbrug fra hr. Villy Søvnal, der har givet mig anledning til at markere, for jeg synes egentlig, at det samlede arbejde, som udvalget har gjort, det samlede arbejde, der er gjort på internationalt plan, klart viser en uberetthet i forhold til at bruge så stærke ord som »Danmarks bagstræberiske holdning«, og i virkeligheden er det som sagt kun det, jeg ville reagere imod.

Men må jeg erindre hr. Søvnal og andre om, at det faktisk er Danmark, der har stillet forslag eller i hvert fald været medforslagsstiller til de to resolutioner, der foreligger i FN-regi omkring en afstandtagen fra anvendelse af landminerne.

Må jeg minde om, som det også fremgår af betænkningen, som åbenbart ikke alle har nået at få læst, at det er Danmark, danske politikere fra et bredt spektrum af det danske Folketing, der har arbejdet for, at vi har fået de præciseringer og den aktive medvirken f.eks. ved North Atlantic's møde i november i Torino, hvor der er en klar markering imod.

Må jeg også minde om den ihærdighed og den indsats, der har været udført af såvel embedsfolk som politikere i forbindelse med Wienkonferencen omkring disse ting.

Der er ikke og bør ikke være nogen tvivl om, at også Socialdemokratiet ønsker alle miners fjernt. Vi ønsker et forbud mod miner. Det, vi kigger på, og det, vi i al beskedenhed mener vi er en anelse mere besindige om, er graden af realisme i fremkommeligheden omkring det.

Dermed tror jeg egentlig også, at jeg har fået svaret hr. Albrechtsen på de bemærkninger, han havde i sine korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

De to andre regeringspartiers ordførere, hr. Arne Melchior og hr. Poul Qvist Jørgensen, har begge på forbilledlig vis, synes jeg, givet udtryk for regeringens initiativer på det internationale plan.

Det, der bringer mig på talerstolen, er, at jeg gerne vil sige et par ord herfra om den nationale danske indsats. Det fremgår jo også af betænkningen, at vi ikke her bare ligger på den lade

side. Det Radikale Venstre har gentagne gange klart sagt, at vi meget gerne ser, at Danmark går i spidsen for netop at sætte sig ud over den risiko, som ellers ligger i at kunne blive anklaget for dobbeltmoral eller hykleri: at vi siger væk med disse miner, og så lader vi være med at fjerne dem herhjemme i Danmark, men bruger dem stadig væk.

Derfor synes jeg, det er vigtigt at erindre om, at det også af betænkningen fremgår, at forsvarsministeren nu iværksætter en undersøgelse, et udredningsarbejde, som skal være færdigt i foråret 1997, altså begyndelsen af 1997, for at finde frem til de realistiske muligheder for at fjerne disse miner fra det danske forsvar.

Det er for Det Radikale Venstre en ganske afgørende forudsætning for, at vi her kan stemme imod SF-forslaget, og det skal ikke glemmes. Der er her lagt op til handling, og vi håber meget – vi, der er med i forsvarsforliget – at de partier, som meget gerne vil være med til at præge dansk forsvarspolitik, også vil tage aktivt del på den måde.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Hr. Arne Melchior holdt en tale, der gik på, at det var uforståeligt, at SF ikke kunne se det væld af handlinger, der lå i flertallets betækningsbidrag.

Mit spørgsmål er: Hvorfor tilslutter Danmark sig ikke den pæne række af lande, vi normalt er sammen med i humanitære anliggender? Hvad er det, der gør, at Danmark ikke vil stå skulder ved skulder med Norge, med Sverige, med Østrig, med Canada, med Filippinerne, med Belgien, der alle er lande, der har støttet et internationalt forbud, og som tager den nationale konsekvens, at man udfaser minerne af ens egen forsvarsplanlægning?

Man kan da ikke på samme tid sige, at Danmark har en klar politik på dette område, og så stå isoleret fra de lande, der er foregangslande. Jeg synes, hr. Bjørn Elmquist stillede spørgsmålet meget præcist: Skal vi sætte os i spidsen fra dansk side eller være med i spidsen blandt rækken af lande? Der kan vi bare konstatere, at Danmark i dag ikke er i spidsen og aldrig bliver nævnt sammen med de lande, der sætter denne bevægelse i gang. Derfor er det jo, det er så flovt at være dansker i denne sag.

Så synes jeg i øvrigt, hr. Arne Melchior svingede sig op til nogle højder, som jeg tror hr. Arne Melchior gør klogt i at stige ned fra igen.

Jeg vil godt prøve at genopfriske, hvad hr. Arne Melchior faktisk sagde.

Hr. Arne Melchior sagde om Dansk Røde Kors: Det tilkommer ikke Dansk Røde Kors at blande sig. Det var dog fantastisk. Skal de organisationer, der samler benstumper rundt omkring i verden, som har en kolossal viden, skal de ikke have lov at blande sig?

Hr. Arne Melchior bestred deres viden. Må jeg ikke godt sige, at det studium, som Internationalt Røde Kors har lavet, er et studium, som man har bedt ti fremtrædende militærfolk fra hele verden om at lave. Står deres ekspertise ikke mål med hr. Arne Melchiors?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg har intet at trække tilbage eller bare mildne. Jeg skal gøre opmærksom på, da det ser ud til, at nogle på venstrefløjen kunne være i tvivl, at jeg fuldt så meget som SF og Enhedslisten og fuldt så meget som resten af salen er opmærksom på, hvor frygtelig en ting disse miner er.

Jeg brugte en hel dag sammen med kollegaer herindefra, da vi var delegerede ved FN's generalforsamling i fjor i efteråret, til at lære om disse ting og se billeder. Vi kender tallene. Der er vi helt enige, som det også fremgik af førstebehandlingen. Men derfra og så til, at Røde Kors skal blande sig, når de ikke har nogen speciel viden, når de ikke har nogen ekspertise! Røde Kors er en redningstjeneste, som skal rykke ud, uanset om den/de tilskadekomne selv har hel eller delvis eller nogen skyld deri. Man diskutere så tit, om folk, der har drukket en tår over tørsten og så kommer til skade, ikke skal reddes på samme måde som andre osv., osv. Det har vi altid afvist. Det tilkommer ikke Røde Kors. Støtten til Røde Kors fra hundredtusinder af medlemmer, som har helt forskellig opfattelse af dette her, og støtten fra staten baserer sig på »I krig og fred – barmhjertighed«.

Der findes masser af inhumane våben, som Røde Kors ikke protesterer imod, og selvfølgelig ikke. Hvad med bomber og missiler, som dræber uskyldige civile osv., osv.?

Der er ingen grund til, og der er ingen ret til, at et redningskorps skal skrive færdselsreglerne, for det har de ikke forstand på. Og jeg vil frysende afvise, at man i Røde Kors skulle have den opgave at lege mere næstekærlige eller mere retfærdige eller mere kyndige end de damer og herrer, der sidder i denne forsamling. De ved intet. De har intet oplyst, som ikke er

oplyst fra anden side, som vi ikke ved i forvejen, og de skal ikke gøre sig til selvretfærdige ved at tale moral til os. Det er ikke det, de er der til. De er et redningskorps. Det arbejde skal de passe, så er de til velsignelse.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det er dybt skuffende, at hr. Melchior fortsætter sine angreb på Dansk Røde Kors, som, så vidt jeg har forstået det, i denne sag har handlet ene og alene ud fra den målsætning, som Røde Kors har, og som hr. Melchior selv henviser til, nemlig barmhjertighed. Og så skal Røde Kors nu udsættes for et partipolitisk dikteret angreb fra hr. Melchiors og regeringens side. Det er aldeles urimeligt, og jeg er dybt skuffet over, at hr. Melchior fremturer på den måde. Men jeg håber, der vil blive lagt mærke til hr. Melchiors optræden blandt Røde Kors' mange, mange medlemmer.

Så vil jeg blot slutte med at sige, at jeg synes, denne debat har været et studie i hyklery og dobbeltmoral fra regeringspartiernes side. Jeg kan ikke sige det mildere: et studie i hyklery og dobbeltmoral. Man siger ud af det ene vindue ud mod den internationale opinion: Vi skal have disse forfærdelige våben væk, og samtidig siger man: Men vi forbeholder os her i Danmark ret til at producere og bruge dem »på grund af realismen«, som hr. Poul Qvist Jørgensen sagde. Realismen! Det gustne militære overlæg er det, der dikterer det egentlige indhold i dansk politik.

Dette her er en af disse sager, som er egnet til at fremme parlamentsleden i dette land. Det siges ofte i befolkningen, at politikere siger én ting, og så gør de noget andet. Her har vi et eklatant og dramatisk eksempel på, at man siger én ting: man hylder som hr. Melchior barmhjertigheden, og hvad gør man så i praksis? Hvad gør man med den anden hånd? Ja, der iværksætter man produktion af miner, der planlægger man brug af miner. Det er skammeligt, og anseelsen for det danske folkestyre svinder væk, når politikere opfører sig på den måde, når de siger én ting og gør det modsatte. Det er deprimerende at opleve.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det bliver så min sidste bemærkning til hr. Arne Melchior, hvor jeg godt vil sige, at jeg synes, det er en fantastisk holdning, at Røde Kors har den

opgave at tage rundt i verden og lappe sammen på de skader, der er sket, men at blande sig i en debat, der handler om, hvorvidt vi skal finde os i den minesituation, vi står i, skal Røde Kors afstå fra. Det er hr. Arne Melchior's budskab i dag. Jeg synes, det er fantastisk, at et medlem af et parlament har den holdning til en offentlig debat om det, som FN's generaldirektør kalder vor tids største humanitære katastrofe. Det er en rest fra den oplyste enevælde, som jeg troede hørte til i Frankrig engang, men den eksisterer åbenbart i bedste velbefindende.

Så sagde hr. Arne Melchior videre: Hvilken viden har Røde Kors? Jamen Røde Kors har den viden, der følger af at være på hospitalerne og drive institutionerne i de lande, der er mineramte. Det giver den viden, som hr. Arne Melchior også omtalte at han havde fået på en endagstur ved FN's generalforsamling. Den viden har de folk tæt inde på kroppen, fordi de arbejder i det svineri hver eneste dag.

Hr. Arne Melchior sagde så også: Der er intet nyt oplyst. Der var en høring i mandags, hvor der blev oplyst en række nye ting, hvor der var deltagelse af kirurger, af eksperter, og hvor den rapport blev annonceret, som er fremlagt i dag, og hvis hovedkonklusion er, at minerne ikke har nogen militær nytte. Er det ikke nyt? Er det ikke nyt, at det, som årlig slår 26.000 mennesker ihjel og lemlæster dem, ingen militær værdi har? Og det er vel at mærke militærfolk, ti militærfolk fra hele verden, højt anbragte militærfolk, der har det som en enig konklusion. Det er dog en fantastisk flot konklusion.

Jeg skal så slutte af med at sige: Der må sidde adskillige folketingsmedlemmer i dag, der har det dårligt med den her sag over at have fået vredet armen helt rundt til det punkt, hvor man stemmer ja, fordi man ellers siger av.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Hr. Arne Melchior for en kort bemærkning, og så har vi hr. Poul Qvist Jørgensen, og så er der indtil videre ikke flere, der har bedt om ordet.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Keld Albrechtsen talte om et partipolitisk angreb fra min side. Det var dog en nydannelse. Hvad vil det sige: partipolitisk? Taler jeg ikke ud fra samme rene motiver, som hr. Keld Albrechtsen taler? Når hr. Keld Albrechtsen beskylder flertallet i denne sal for hykleri og for at skabe politikerlede, er det så et angreb, der

kommer af hr. Keld Albrechtsens rene, hæderlige overbevisning, eller er det et partipolitisk angreb? Udtrykket er meningsløst.

Så vil jeg gerne gentage, så det ikke kan misforstås: Røde Kors har ikke forebyggende opgaver, ingen som helst, har aldrig haft det nogetsteds i verden, aldrig her i landet, og kan ikke tiltage sig det, for hvis de skal blande sig i det, bliver det til en partipolitisk og politisk stillingtagen for nogle synspunkter og imod nogle andre; det tilkommer ikke noget redningskorps.

Og hvad viden angår, er det dokumenterbart, at Røde Kors ikke har tilbudt nogen viden eller nogen oplysning, som ikke var kendt og lagt på bordet i forvejen. Røde Kors er selvfølgelig ikke mere barmhjertig eller næstekærlig end de officerer i det danske forsvar, som har udtalt, at i en given situation er landminer en nødvendig del af det danske forsvar. Det har Røde Kors at acceptere, håbe på, at det ikke bliver nødvendigt, og hvis det alligevel skulle ske da at træde hjælpende til som redningskorps. Intet andet. Opgaven er rigelig stor.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Man kan naturligvis have sin opfattelse af beretningen af graden af Internationalt Røde Kors' og Dansk Røde Kors' meget stærke engagement i denne sag. Den debat tror jeg ligger meget godt dér, hvor den ligger.

Men når jeg har bedt om endnu en kort bemærkning, er det, fordi jeg vil give udtryk for en meget dyb beklagelse af, at Enhedslisten i dag ved hr. Keld Albrechtsen til trods for de undersøgelser, til trods for de afdækninger og til trods for alle de svar, vi har fået på et af hovedpunkterne under udvalgsarbejdet, nemlig på spørgsmålet om produktionen af danske landminer, hvor der klart og utvetydigt er givet den oplysning, at der ikke produceres landminer i Danmark, fortsætter med at bruge de samme argumenter.

Den her sag er så vanskelig, er så følelsesmæssig engagerende, at det ikke skulle være nødvendigt for hr. Albrechtsen at blive ved med at tale mod bedre vidende i et forsøg på at lave en eller anden form for en forførelse. Det skulle ikke være nødvendigt i den her sag. Der skulle egentlig være gode nok momenter også for hr. Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Jeg vil godt sige her, at jeg synes, det er komplet uberettiget af hr. Melchior at angribe Røde Kors. Det er jo ikke bare Røde Kors, der protesterer mod brugen af landminer. Det kan godt ske, de gør det på en upolitisk og kluntet måde, men det er ganske naturligt, at de gør det. UNICEF har i mange år også arbejdet imod brugen af landminer. Og det er ganske naturligt.

Sådanne organisationer, hvis folk ude i det praktiske arbejde ser følgerne af brugen af disse miner, prøver at protestere og overtale ikke bare danske politikere, men verdens politikere til at forbyde brugen af dem. Sådan må det være.

Hr. Melchior sagde noget om, at det ikke er Røde Kors' opgave at blande sig i det forebyggende. Det kan ikke adskilles. Man gør også fra UNICEF's side og Røde Kors' side og Red Barnets side opmærksom på årsagerne til, at børnene lider sult og nød på forskellig måde og af forskellige årsager. Det er ganske naturligt, at man gør det; det er deres opgave.

At Enhedslisten og SF så måske vil prøve på at score billige point på sagen, er en anden side af sagen. Jeg synes ikke, der herfra skal være tvivl om, at vi alle sammen er imod brugen af disse modbydelige miner, men at vi arbejder på at få et internationalt forbud. Og det er det, der batter noget, hvis vi skal blive fri for disse modbydelige miner.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Hr. Keld Albrechtsen for en kort bemærkning, og så vil jeg lige sige, at så har jeg altså ikke flere på talerlisten.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg håber, hr. Melchior lyttede til det sidste indlæg her. Det var i hvert fald et udtryk for, at der iblandt regeringspartierne trods alt er andre opfattelser end dem, hr. Melchior var fremme med, og det er jeg glad for. Og vi må jo så håbe, at det meget hurtigt kommer til at give resultater i form af en anden holdning.

Jeg vil blot over for hr. Qvist Jørgensen understrege, at det, som jo er afgørende, og det, som hr. Melchior var fremme med, nemlig at man lægger til grund, at det er nødvendigt at have muligheden for at bruge landminer i det danske militær og i det danske militærs planer, jo er det, som er hykleriet i denne sag, og som står i fuldstændig kontrast til, at man samtidig

går ud og kæmper for et internationalt forbud.

Det er deri, hykleriet og dobbeltmoralen ligger.

Jeg har ikke, vil jeg gerne sige til hr. Poul Qvist Jørgensen, udtalt mig konkret om, hvorvidt man i dag producerer landminer i Danmark eller ej. Det, jeg har sagt, er, at Danmark, samtidig med at man kæmper for et forbud, samtidig med at man siger, at disse modbydelige våben skal forbydes, forbeholder sig ret til at bruge landminer, at producere dem, eller hvis man ikke selv producerer dem så at indkøbe dem i andre lande. Jeg kan ikke se, hvori forskellen består.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 11 (SF og EL) stemte for, 91 (S, V, KF, RV, FP, CD og DF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 128: Forslag til lov om ændring af lov om Statens Kunstfond.

Af kulturministeren (Jytte Hilden).

(Fremsat 14/12 95. Første behandling 19/1 96. Betænkning 20/3 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Bent Hindrup Andersen (EL):

Da vi ikke er betækningsberettigede i Kulturudvalget, skal jeg gøre vores stilling op her under anden behandling.

Vi står stadig væk ved at støtte opdelingen af tonekunststudvalget i en rytmisk og en klassisk afdeling. Under førstebehandlingen gjorde vi opmærksom på, at der ville være et stort problem ved at gøre det; hvis ikke der bliver en ligestilling mellem de to udvalg, vil det fremme